

LATVIJAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA LIEPĀJAS DIECĒZE

BĪSKAPA VĒSTĪJUMS 2019.GADA VASARSVĒTKOS

Apsveicu Baznīcas dzimšanas dienā un aicinu dzīvot atjaunotā dzīvē Baznīcā!

Svētā Gara nākšanu pār apustuļiem Vasarsvētkos 50 dienas pēc Jēzus augšamcelšanās bieži dēvē par Baznīcas dzimšanas dienu. Pateicoties Svētā Gara darbībai, Kristus Baznīcai ir iespēja piedzimt no augšienes, no jauna. Kad mēs svinam kāda dzimšanas dienu, mēs svinam viņa ienākšanu pasaulē toreiz, bet arī kopā ar viņu svinam dzīvi šodien. Gribētu, ka tā mēs svinam arī Vasarsvētkus. Svinam Baznīcas dzimšanas dienu, domājat par notikumu toreiz, kad viss sākās, vienlaikus arī domājot par to, kā Baznīcas dzīve, kas toreiz sākās, turpina dzīvot šodien.

Jau tās pašas 2. nodaļas beigās Apustuļu grāmatā, kur mēs lasām par Svētā Gara nākšanu, mēs redzam četrus principus, kas attiecas uz garīgo dzīvi visos laikos.

...tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās. /Apd 2:42/

Sekojošos pantos mēs redzam pirmo piemēru, kā tas izpaužas tajā laikā, tajos apstākļos.

visi ticīgie turējās kopā, un viss tiem bija kopīgs; viņi pārdeva savus īpašumus un rocību un izdalīja visiem, kā kuram vajadzēja. Viņi mēdza ik dienas vienprātīgi sanākt Templī, pa mājām tie lauza maizi un baudīja barību ar gaviļēm un vientiesīgu sirdi, slavēdami Dievu, un viņi bija ieredzēti visā tautā. /Apd 2:44-47/

Piemēri nav principi, bet principi izdzīvoti konkrētos apstākļos un tikko dzirdējām, kā šie četri principi izpaužas pirmajā draudzē Jeruzalemē.

Š.g. martā biju aicināts runāt par šo tekstu Somijā, Helsinkos, draudzē, māsu draudžu kontakts ar kuru jau 1990-to gadu sākumā izveidojās goda prāvestam emeritus Aivaram Beimanim. Pārdomājot vienu no pasākuma tēmām - “*viņi bija ieredzēti visā tautā*”, atskārtu, ka ne vienmēr tas tā ir. Laiki ir mainīgi, Baznīca ne vienmēr bauda tautas labvēlību, te tā ir, te tā zūd. Mūsu rīcībai jābūt tādai, kas citiem nedotu iemeslu pamatoti mūs apsūdzēt, Baznīcas darbība rada dažādas reakcijas, mums jāreķinās, ka cilvēki tuvākā un tālākā apkaimē var reaģēt dažādi uz to, ka arī mēs pastāvam *apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās*. Man atmiņā nāca dzirdētie konkrēti notikumi no prāvesta Aivara Beimaņa dzīves, kurš 17 gadus padomju laikā kalpoja par mācītāju Liepājas diecēzes robežās. Arī viņš piedzīvoja dažādus laikus un dažādu attieksmi no “tautas”, tomēr arvien turējās pie šiem četriem principiem. Viņam tika piešķirts apbalvojums padomju laikā, bet kā ticīgam vīram bija liegts to saņemt. Viņš tika saukts varas pārstāvju priekšā par savu kalpošanu, bet ar Dieva palīgu droši apliecināja, ka turpinās iet izvēlēto ceļu. Atjaunotajā Valstī viņš saņēma gan Triju Zvaigžņu ordeni,

gan LELB Nopelnu krustu, gan Jūrmalas pilsētas apbalvojumu. Somijā es lūdzu prāvesta Beimaņa krustmeitu Māru, manu sievu, liecināt par to un viņas liecība ir atrodama Diecēzes vēstīs un mājaslapā. Prāvests Beimanis bija uzticīgs neskatoties uz tūlītējiem rezultātiem un sekām. Laiks un apstākļi mainās, bet garīgās dzīves principi paliek nemainīgi. Varam sev jautāt, kā tie šodien izpaužas pie mums, draudzēs un diecēzē. Mudinu, ka mēs katrs pie tiem apzināti un čakli turamies, mums pašiem un citiem par svētību un Dievam par godu.

Šajā garā aicinu uz **Diecēzes dienu 14. septembrī Dobelē**. Arī tā balstās uz šiem četriem principiem. Kā tas izpaužas? Skatiet programmā! Aiciniet pievienoties un piedomāt, īpaši pa tiem, kuriem bez jūsu atbalsta būtu grūti doties. Tādā veidā mums būs iespēja diecēzes līmenī piedzīvot piemēru, kā šie principi izpaužas. Esmu pateicīgs par katru draudzi, kas ir kā labais piemērs un novēlu, lai ar Svētā Gara palīdzību, mēs katrs varam pastāvēt *apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās*. Tad būs ne tikai svētīgi svētki, bet arī svētīga dzīve.

Jūsu bīskaps

+*Hanss Martins*